

ספר החינוך

א. מצות פריה ורביה

בְּרֵאשִׁית, יֵשׁ בָּהּ מִצְוֹת עֲשֵׂה אַחַת, וְהִיא מִצְוֹת פְּרִיָה וְרֵבִיָה, שֶׁנֶּאֱמַר "וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ".

מִשְׁרֵשֵׁי מִצְוָה זוֹ, כְּדֵי שִׁיְהִי הָעוֹלָם מֵיֻשָׁב, שֶׁהַשָּׁם-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בְּיֻשׁוּבוֹ, כְּדַכְתִּיב "לֹא תִהְיֶה בְּרֵאשִׁית לְשֵׁבֶת יִצְרָה". וְהִיא מִצְוָה גְּדוּלָה, שֶׁבִּסְבִּתָּהּ מֵתְקַיְּמֹת כָּל הַמִּצְוֹת בְּעוֹלָם, כִּי לְבָנֵי אָדָם נִתְּנוּ וְלֹא לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרָת.

הַיְנִי הַמִּצְוָה, מֵתִי חָיֵב אָדָם לְעֵסֶק בָּהּ, וְכַמָּה בָּנִים יִהְיֶה לוֹ וַיִּפְטֹר, וּמֵאִיזוֹ מִצְוֹת הוּא פְּטוּר בְּעֵסֶקוֹ בָּזוֹ, וַיִּתֵּר פְּרִטִּיהַּ, מִבּוֹאָרִים בִּיבֻמֹת בְּפֶרֶק שִׁשִּׁי וּבִבְרָכוֹת.

וְנִדְהַגְּתָהּ בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן. וְחָיֵב אָדָם לְהִשְׁתַּדֵּל בָּהּ מִשְׁהוּא רְאוּי לָהּ, וְהוּא הַזְּמַן שֶׁנִּתְּנוּ חֻכְמִים זְכוּרֹנִם-לְבָרְכָהּ לְשֵׁא אִשָּׁה. וּמִצְוָה זוֹ אֵינָה מוּטְלָת עַל הַנָּשִׁים. וְהַמְבַטְלָהּ בְּטֵל "עֲשֵׂה" וְעֲנִשׁוֹ גְּדוּל מְאֹד, שֶׁמֶרְאָה בְּעֵצְמוֹ, שְׂאִינוּ רוֹעֵה לְהַשְׁלִים חָפֵץ הַשָּׁם לְיֻשָׁב עוֹלָמוֹ.

מסכת יבמות דף ט"א; מסכת אבות פרק א'; רמב"ם הלכות אישות פרק ט"ו; ספר המצוות לרמב"ם מצות עשה רי"ב; סמ"ג עשין מ"ט; טור ושלחן-ערוך אבן העזר סימן א'; [אורח חיים סימן ע' סעיף ג']; סמ"ק סימן רפ"ד. (וה"מגן אברהם" סימן קנ"ג סעיף קטן ט' הביא בשם התוספות, דאשה חייבת במצוה זו משום "לשבת יצרה").

אבן העזר א הלכות פריה ורביה

א א [א] א) חייב כל אדם (א) לישא (א) אשה כדי לפרות ולרבות א וכל מי שאינו עוסק בפריה ורביה כאלו שופך דמים וממעט את הדמות ז וגורם (ב) לשכינה. שהסתלק מישראל :

ג ג [ג] ט מצוה על כל אדם (ב) שישא אשה (ג) בן י"ח

ח בשום

ענין לא יעבור מך שנה בלא אשה ומי ז) שעברו עליו ד' שנה ואינו רוצה לישא (ד) ט ב"ד כופין אותו לישא כדי לקיים מצות פריה ורביה